

Protokol o veřejném zasedání,
které je zaznamenáno na nahrávacím zařízení

Krajský soud v Ústí nad Labem dne 8. června 2011 v 8.00 hod.

Trestní věc proti Václav H

pro § 222/1 tr. zák.

Předmětem jednání je rozhodnutí o odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Teplicích ze dne 23. 9. 2010 č. j. 4 T 134/2007-338.

P ř í t o m n i :

Předsedkyně senátu:
JUDr. Nad'a Hájková

Státní zástupkyně:
JUDr. Iveta Bollová

Soudci:
Mgr. Jitka Neterdová
Mgr. Věra Kloudová

Protokolující úřednice:
Irena Balážová

Poškozený:
Antonín V – nepřítomen, dor. vyk.

Zmocněnec poškozeného:
Narcis Tomášek, AK Děčín –
- nepřítomen, dor. vyk. 6. 5. 2011

Obžalovaný:
V. H – osobně, dor. vyk. 10. 5. 2011

Obhájce:
MUDr. Mgr. Jaroslav Maršík, AK Teplice
- osobně, dor. vyk. 6. 5. 2011

Před zahájením veřejného zasedání předkládá obhájce výpis z rozvrhu práce krajského soudu.

Obhájce uvádí: Chci se zeptat, podle jakého klíče jsou vybírání členové senátu?

Obhájci sděleno, že po podání obžaloby věci z okresů Louny a Teplice patří senátu 4 To, tam jsou tři referenti, JUDr. Nad'a Hájková, Mgr. Věra Kloudová a JUDr. Zdeňka Hošková s tím, že JUDr. Hošková je v současné době na mateřské dovolené a místo ní po dobu jejího pobytu na mateřské dovolené byla do senátu 4 To přidělena Mgr. Jitka Neterdová.

Obhájce uvádí: Já podle toho pořadí bych rozuměl tomu, že tady budete sedět vy, vy paní doktorko a paní Dr. Hošková. Rozumím tomu, že jestliže je na mateřské dovolené, tak tady být nemůže, pak tady tedy další v pořadí je Mgr. Knaifl.

Obhájci vysvětleno, že Mgr. Knaifl je trvale zařazen do senátu 7 To.

K tomu **obhájce** uvádí: Já vím, ale tady je druhý v pořadí.

Obhájci vysvětleno, že zde není Mgr. Knaifl, ale Mgr. Neterdová, protože opatřením vedení krajského soudu je zařazena přímo do senátu 4 To po dobu mateřské dovolené dr. Hoškové ve všech veřejných a neveřejných zasedáních jako třetí členka senátu. Teprve kdyby chyběla Mgr. Neterdová z nějakého důvodu, třeba pro dovolenou, tak nastupují ti další v pořadí a bez toho, že by bylo nutno dodržovat pořadí tak, jak je tam uvedeno.

Obhájce uvádí: Z rozvrhu práce má být pro účastníka seznatelné, kdo je jeho zákonný soudce a já to z toho prostě nevidím. Namítám, že podle rozvrhu práce není senát obsazen tak, aby bylo zajištěno právo na zákonného soudce obžalovaného, a to tedy není, alespoň pokud se jedná o osobu Mgr. Neterdové. To samozřejmě není nic osobního, ale prostě tuto námítku vznáším.

V 8.15 hod. veřejné zasedání přerušeno za účelem porady senátu.

V 8.30 hod. pokračováno ve veřejném zasedání.

Konstatován výpis z rozvrhu práce krajského soudu na rok 2011, včetně dodatku k rozvrhu práce pro trestní úsek č. 6 z 29. 3. 2011.

Předsedkyně senátu sdělila přítomným, že znalec Prim. MUDr. Michal Beran, Ph.D. sdělil, že se nemůže k dnešnímu veřejnému zasedání ve 13.00 hod. dostavit, neboť je pracovně zaneprázdněn.

K dotazu předsedkyně senátu **státní zástupkyně** uvádí: Souhlasím s přečtením znaleckého posudku.

K dotazu předsedkyně senátu **obhájce** uvádí: Souhlasíme s přečtením znaleckého posudku.

Jiné osoby (zákonný zástupce, orgán pověřený péčí o mládež, navrhovatel):

Znalec: Prim. MUDr. Michal Beran, Ph.D. – nepřítomen, dor. vyk.

Předsedkyně senátu zahájila veřejné zasedání a zjistila, že u osoby, která dala svým návrhem k veřejnému zasedání podnět, a u osoby, která může být rozhodnutím přímo dotčena, byla zachována k přípravě pětidenní lhůta od doručení předvolání, popřípadě vyrozumění. Stejně zjištění učinila ještě u státní zástupkyně a obhájce dotazem

Členka senátu – Mgr. Jitka Neterdová - podala na základě spisu zprávu o stavu věci, zaměřenou na otázky, které je třeba řešit.

Podle § 211 odst. 5 tr. ř. za souhlasu státní zástupkyně a obžalovaného se čte znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, který je založen ve spise na č. l. 208-226.

Ke znaleckému posudku **obžalovaný, státní zástupkyně a obhájce** bez připomínek.

Čte se opis RT ze dne 4. 5. 2011.

Obžalovaný bez připomínek.

Obhájce uvádí: Měl bych jenom jednu námitku k referátu, a to, že při počátku četby toho, co bylo vypovídáno obžalovaným u hlavního líčení, bylo zmiňováno, že je tam jistý rozpor mezi tím, co uvedl u hlavního líčení a tím, co uvedl v přípravném řízení. Tam bylo řečeno, že v přípravném řízení neměl uvést, že je poškozený z toho pozemku vykazoval. Oproti tomu, že to uvedl u hlavního líčení. Byl bych rád, kdyby byl přečten znalecký posudek Dr. Náchodského a potom část protokolu o hlavním líčení, kde je zachycen jeho výslech.

Obhájci sděleno, že tento důkaz byl okresním soudem proveden.

Obhájce uvádí: Navrhujeme, aby byla provedena rekonstrukce na místě vzhledem k rozličným verzím té události tak, jak se tam stala. Dále předkládám soudu kopii článku z časopisu Kriminalistika, který se zabývá zásadami a metodami zajišťování povýstřelových splodin, ze kterého vyplývá, že policie na místě nepostupovala tak, jak podle kriminalistických metod má postupovat a že zcela zmařila účinnost zjistit jestli na těle a oděvech poškozeného zůstaly takové stopy, které by umožnily přispět k závěru, z jaké vzdálenosti bylo na tělo poškozeného vystřeleno. Dále předkládám listinu, z níž žádám, aby byl přečten první odstavec pod nadpisem Úvod, ve kterém je zmíněno, co je to globalistika a v této souvislosti odkazují na svoji námitku ze 7. 11. 2007 podanou soudu 8. 11. 2007, námitka se týkala ustanovení znalce z oboru balistika, kterému byly kladeny otázky, které mu odpovědět nepříslušely. Znalec přesto na ně tedy odpovídal a zejména tedy jde o to, že znalec byl nebo je veden v rejstříku jako znalec z oboru balistiky, přičemž obor balistika se naprosto netýká zjišťování účinků střelby na lidský organizmus a vybočování vzdáleností, ve které bylo na lidský organizmus vystřeleno. To je všechno k tomu, na jaké úrovni byl vypracován znalecký posudek pana Pravce, čili znalecký posudek z oboru balistika. Dále prosím, i když jsem to neřekl před chvílí, aby to, co bylo v rámci referátu konstatováno, čili to odborné vyjádření s těmi prostřelenými papíry, aby přeci jenom členky senátu si ty prostřelené papíry, které jsou obsahem spisu důkladně prohlédly, zejména ty, na které bylo vystřeleno ze vzdálenosti deset centimetrů a dvacet centimetrů, aby bylo zcela zjevné, jakým způsobem dochází k poničení nějakého materiálu při výstřelech z těchto vzdáleností, protože právě tyto skutečnosti vzali oba dva znalci, jak z oboru balistiky, tak z oboru sebeobranu za závažné. Neustále se opírali o tvrzení, že povýstřelové splodiny musely být tak viditelné, že by musely být zachyceny v lékařské zprávě. Stejně tak ze stejného závěru vycházel znalec Jiříček. To je k tomu, jaké navrhujeme důkazy a co navrhujeme teď provést, vše.

Čte se listina předložená obhájcem, jejímž autorem jsou pracovníci Kriminalistického ústavu Praha, zejména přečten první odstavec o biobalisticce. Poté se zakládá do spisu.

Čte se další listina předložená obhájcem, tzn. kriminalistika čtvrtletních pro kriminalistickou teorii a praxi, jejíž první dva listy jsou součástí znaleckého posudku, jde tedy o článek z časopisu Kriminalistiky, poté se zakládá taktéž do spisu.

Přítomným sděleno, že pokud jde o návrh na provedení rekonstrukce, tak ten zvaží odvolací soud v rámci porady před vydáním svého rozhodnutí.

Předsedkyně senátu udělila slovo k přednesu odvolání a k závěrečným návrhům:

Obhájce uvádí: Já si tedy odůvodnění odvolání tak, jak bylo doplněno v rámci odůvodnění, poněkud v rámci své řeči dovolím rozšířit, protože v něm nebylo zdaleka uvedeno všechno, co nebylo v hlavním líčení v pořádku. Jen pro dokreslení toho, jakým způsobem to líčení u Okresního soudu v Teplicích probíhalo. Chci citovat poznámku předsedy senátu hned v úvodu hlavního líčení, kdy uprostřed výsledku obžalovaného předseda senátu mimo jiné spontánně uvádí slova jako typu „mě se zbraně nelíbí“ a pokud se obžalovaný vyjádřil, že nosí zbraň na svou obranu, předseda senátu uvedl – „to jsem ještě neslyšel“, v takovémto duchu bylo vedeno. Následně z prvního protokolu o hlavním líčení nevyplývá, že by byl pořizován zvukový záznam, nicméně u druhého hlavního líčení, pokud záznam byl pořizován, ono to z toho protokolu opět nevyplývá, ale pořizování zvukového záznamu probíhalo zhruba tím způsobem, že v momentě, kdy byli vyslýcháni svědci, kteří měli popsat charakter a povahu obžalovaného a nebo pokud byl vyslýchán svědek, který poskytoval svědectví ve prospěch obžalovaného, zvukový záznam byl přerušován a pasáže, které byly ve prospěch obžalovaného byly předsedou senátu bez jakéhokoliv zdůvodňování diktovány až do okamžiku, kdy se obhajoba proti tomuto způsobu protokolace ohradila. Od počátku hlavního líčení byla snaha soudu vést hlavní líčení tím směrem, aby byla prokázána verze poškozeného, bylo zcela opomíjeno to, co podporovalo verzi obžalovaného. Nejlépe to bylo patrné na způsobu, kterým byli ustanovováni jednotliví znalci a také na tom, že znalecký posudek, který předložil obžalovaný, který byl zde dnes čten, vůbec nebyl připuštěn jako důkaz. Ono to totiž bylo tak, že v době, kdy soud nechal vyhotovit znalecký posudek z oboru balistiky a znalecký posudek byl již stranám k dispozici, obžalovaný požádal soudního znalce z oboru soudního lékařství o vypracování posudku a odpověď na otázky, které znalci předložil, současně znalci poskytli kopii celého spisu a následně u dalšího hlavního líčení, kde byl vyslechnut znalec Pravec, čili znalec z oboru balistiky, byl tento znalecký posudek soudu předložen. Soud tento důkaz neprovedl, hlavní líčení odročil a ještě předtím než nařídil další hlavní líčení, ve kterém by mohl důkaz znaleckým posudkem pana profesora Berana provést, nařídil, ustanovil znalce Dr. Náchodského z oboru sebeobrana. Ten potom u hlavního líčení předvedl to, co tam předvedl a následně ani potom soud nepřipustil důkaz znaleckým posudkem Dr. Berana. Toto chování z pohledu obžalovaného není obžalovanému srozumitelné, protože považoval za zcela normální, že takový znalecký posudek bude u hlavního líčení u soudu prvního stupně proveden. Co se dělo v hlavním líčení dále, já se pokusím to vzít nějak systematicky, protože je toho více a byl by v tom potom zmatek. Jestliže soud dospěl v odůvodnění rozsudku k těm závěrům, že ze svědeckých výpovědí není možné učinit jednoznačný závěr o tom, jak to vlastně bylo, pak soud hledal v dalších důkazech odpovědi o vině obžalovaného. Našel ji v důkazech, které označoval jako klíčové a těmito klíčovými důkazy označil dva znalecké posudky, a to znalecký posudek z oboru balistiky a znalecký posudek z oboru sebeobran. Zastavím se nejdříve u svědeckých výpovědí. Za to do důsledku je verze poškozeného sdělována v průběhu celého řízení pouze samotným poškozeným. Nikdo jiný tuto verzi nepotvrdil, všichni ostatní svědci, kteří nevypovídali v neprospěch obžalovaného, uvedli, že ten samotný průběh incidentu neviděli. Dokonce i příbuzná nevlastní dcera poškozeného Kateřina U [REDACTED] u hlavního líčení dne 24. 10. 2007 vypovídala způsobem, který vzbuzuje silné pochybnosti o tom, zda její výpověď je skutečně odrazem toho, co si pamatuje a nebo obrazem toho, co má snahu vypovědět tak, aby pokud možno neuškodila poškozenému. Mimo, zase to, co je uvedeno ve všech protokolech, protože to ani obžalovaný nepovažoval za důkladně prokazatelné, je zajímavá poznámka Kateřiny U [REDACTED], kterou pronesla na adresu obžalovaného krátce po tom incidentu, že vzhledem k tomu, že jí takto závažně poškodil zdraví jejího nevlastního otce, tak že mu to spočítá. Nicméně to v žádném protokolu není, k tomu také proto nelze přihlížet. K čemu ale lze přihlížet je to, že Kateřina U [REDACTED] ve spontánní části nebo spíše k dotazům předsedy senátu ve své výpovědi u Okresního soudu

v Teplicích uvedla to, co je v době toho incidentu nejdůležitější - „mezitím obžalovaný připravoval židli na posezení, které se nacházely na zahradě vedle kůlny, zatímco já a Václav S. [redacted] jsme šli do chaty, kde já jsem připravovala kafe. Z chaty jsem uslyšela křik, v němž jsem rozpoznala znak (to měl být asi hlas) svého nevlastního otce, jak vyzývá vlastně nás všechny k opuštění pozemku. Tohle slyšel i Václav S. [redacted]. Oba dva jsme tedy vyšli z chaty ven. Václav S. [redacted] opustil pozemek atd.“. Čili Kateřina U. [redacted] slyšela křik nevlastního otce už z chaty, a to byl důvod proč s Václavem S. [redacted] vyšli ven. O něco dále ve své výpovědi Kateřina U. [redacted] uvádí: „Poté jsem vyšla z chalupy s Václavem S. [redacted], tak jsem právě toho kamaráda viděla, že k nám jde. Zdržel se tam tak pět minut, seznámila jsem ho s oběma chlapci. Když jsem vyšla ven, tak se blížil k naší chatě, podal si ruku s Václavem S. [redacted], s obžalovaným a pak poškozený začal volat ať odejdou a on odešel“. Čili Kateřina U. [redacted] v podstatě během několika málo minut uvádí dvě naprosto odlišné verze a její výpověď je dále zajímavá samozřejmě i z pohledu toho, jakým způsobem popisuje ten samotný průběh incidentu tak, jak ho zaznamenala. Ona se v podstatě vši mocí zdráhala potvrdit nebo vyvrátit jakoukoliv z obou verzí, když uvedla, že byla také zasažena pepřovým sprejem a že z tohoto důvodu v podstatě nic z toho, co se mezi oběma zúčastněnými až tedy toho útoku stalo, protože měla zavžené oči a pořád je musela mít zavžené, protože jí to páliło. Z tohoto důvodu výpověď Kateřiny U. [redacted] nelze označit za výpověď, která podporuje verzi poškozeného a stále tedy zůstává poškozený se svojí verzí osamoceny a z tohoto pohledu je také nutné hodnotit i jeho výpověď, když z protokolu o výpovědi poškozeného na policii, která byla v rámci hlavního líčení konstatována shodně jako na č. 1. 51 a 56 poškozený ke způsobu, jakým si vzpomínal na celý incident uvedl na otázku – když jste se probral po třech týdnech v nemocnici, věděl jste, proč tam jste? A odpověděl, „ten týden ne, protože jsem byl malátný, nechtěl jsem se s nikým bavit, protože mě to unavovalo a až mi naskákaly ty šoky, tak jsem si uvědomil, že jsem postřelený a také jsem se ptal sestřičky. Ptal jsem se, jak mi je a ona řekla, že dobře, jak se mi to stalo, mi neřekla. Až po týdnu po probuzení se mi vybavilo, proč tam ležím. Vybavilo se mi, co všechno mě bolí a ten obviněný, co po mě střílel. Vybavovalo se mi to postupně. Po tom týdnu se mi jako první vybavil jeho obličej a střelba, asi dalších čtrnáct dní trvalo, než se mi to vybavilo tak, jak jsem to dnes uvedl“. S tím zase souvisí i část výpovědi Kateřiny U. [redacted] z protokolu z 24. 10. 2007, která zcela jednoznačně uvedla na přímou otázku – jestli se s poškozeným o incidentu bavili při jeho hospitalizaci, uvedla, že nikoliv. Já k tomu mám tu poznámku, že je nanejvýš nepravděpodobné, že by se příbuzní, kteří se po takovémto incidentu setkají v nemocnici, z nichž jeden je obětí takového činu, vůbec nebavili na téma, co se stalo, jak se to stalo apod. Chci tím říci, že verze poškozeného vznikla na základě jakési paměťové stopy, která se měla vybavit poškozenému až čtrnáct dní poté, co se probral v nemocnici a nebyla potvrzena nikým jiným. Někdy je to bohužel, někdy je to bohudík pro obviněného nebo obžalovaného, nelze provádět úřední záznamy. Kdyby to bylo možné mohli bychom se všichni dozvědět z úředních záznamů, že Kateřina U. [redacted] ještě ten den odpoledne při vytěžování na místě nic takového neuvedla, dokonce ani neuvedla, že by byla zasažena pepřovým sprejem. To je k výpovědím, které měly podporovat tu verzi poškozeného. Ostatní svědci, sousedi na tom malém městě všichni shodně uvedli, že na místě v době incidentu nebyli a přišli tam až poté, co byl incident ukončen. Na místo toho byl tomu incidentu přítomen jeden svědek, který ho od počátku až do konce viděl. Jedná se o pana S. [redacted], který u hlavního líčení věrohodně uvedl, jakým způsobem incident proběhl a uvedl to tak, že to zcela odpovídá i popisu jednání tak, jak ho uváděl samotný obžalovaný. V průběhu hlavního líčení nebyla nikým zpochybněna věrohodnost tohoto svědka. Přesto se v odůvodnění rozsudku můžeme dočíst, – přesto se soud vypořádával s výpovědi tohoto svědka tím způsobem, že uvedl – „kterou soud v rámci provedeného dokazování hodnotí jako ryze účelovou, vedenou úmyslem vyvinut obžalovaného

z trestní odpovědnosti, respektive jeho trestní odpovědnost zmírnit. Navíc v případě jmenovaného se jedná o blízkého přítele obžalovaného, který dle přesvědčení soudu zjevně vypovídal ve prospěch obžalovaného. Toto přesvědčení soudu se mimo jiné opírá o skutečnost, že jeho výpověď je v přímém rozporu s provedeným dokazováním“, přičemž se, tím myslím jen a pouze znalecké posudky, protože nic jiného za důkazy neoznačil, „pročež soud v rámci hodnocení důkazů v této výpovědi jako ryze účelové a tedy nevěrohodné nepřihlédl“, čili výpověď nezávislého svědka, který vypovídal na základě poučení o křivé výpovědi byla tímto způsobem soudem zcela znevěrohodněna, a to pouze s odkazem na to, že se jedná o blízkého přítele obžalovaného. Žádná jiná skutečnost nebyla u osoby svědka zjištěna, na základě které by bylo možné dospět k takovému příkrému závěru o tom, co viděl či neviděl. Ke svědeckým výpovědím v průběhu provedení druhého hlavního líčení by to bylo všechno. K tomu, jakým způsobem byly následně prováděny znalecké posudky je nutné samozřejmě vznést také celou řadu námitek. Jedna z nich, taková spíše podružnější, spočívá i v tom, co např. soud uvedl ohledně charakteristiky osobnosti poškozeného, kterou přejal z posudku znalkyně z oboru psychologie, dle znalkyně má být intelekt obžalovaného charakterizován ve spodním pásmu podprůměru. To je místo, o kterém se hovoří odborně jako v podstatě o debilitě. Já tvrdím, že ve znaleckém posudku žádná takováto pasáž není a znalkyně k takovému závěru nedospěla. Co namítáme ke znaleckým posudkům. Předně znalec Dr. Jiříček je znalec z oboru chirurgie, cévní chirurgie a přesto se ve svém znaleckém posudku vyjadřoval k otázkám, ke kterým naprosto neměl žádnou kvalifikaci se vyjadřovat, zejména se jedná o otázky vzdálenosti, z jaké mělo být na poškozeného vystřeleno. Já si tady dovoluji malou odbočku. Z odborné literatury je zcela patrné a zřejmé, že moderní typ střeliva zdaleka nezanechává takové stopy, jak si laická veřejnost myslí a i znalec Jiříček v této souvislosti je pouhou laickou veřejností. Znalec Jiříček vůbec neměl závěry o nějaké vzdálenosti k této věci do znaleckého posudku uvádět, za prvé na to nebyl tázán a za druhé to bylo mimo jeho kvalifikaci. Při otázce, z čeho on vyvozuje svoji kvalifikaci k tomu vyjadřovat se k takovým otázkám, znalec Jiříček uvedl, že ji vyvozuje z toho, že má složenou zkoušku ze soudního lékařství. Já si dovoluji poznamenat, že já mám složený dvě zkoušky ze soudního lékařství a netvrdím proto, že jsem kvalifikován k tomu podávat znalecké posouzení v trestním řízení k otázkám biobalistiky. Už jenom to, že znalec tímto způsobem hodnotí svoji kvalifikaci, vzbuzuje významné pochybnosti, zda je tedy znalcem, který v takové věci vůbec měl podávat znalecký posudek. Pokud jde o jeho závěry, ty podle mého názoru byly velice přesvědčivě vyvráceny i znaleckým posudkem prof. Berana, který byl ale bohužel čten až dnes. Následně byl ustanoven znalec z oboru balistiky pan Vladislav Pravec. Jakmile mi bylo doručeno ustanovení tohoto znalce z oboru balistiky a bylo zřejmé, jaké otázky chce soud zodpovědět, bylo zřejmé, že tady opět soud chce po znalci odpovědět na otázky, které znalci nepřísluší. Samozřejmě, že z hlediska obhajoby může být postup takový, že se obhajoba spolehne na to, že znalec rozpozná, že jsou mu kladeny otázky, na které nemá odpovídat a že to také soudu ve svém znaleckém posudku napíše. Ono se to bohužel v budoucnu potom následně nestalo, ale obhajoba také už dopředu vznesla námitku proti tomuto znalci nebo spíše jeho oboru, když citovala z publikace pana prof. Musila Kriminální balistika, 1. vydání, Praha, C. H. Beck 2011, z nichž vyplývá: kriminální balistika se zabývá mechanismem výstřelu, pohybem střely v hlavní zbraň, dráhou střely při letu na cíl a destruktivními účinky střely v cíli. Kromě toho zkoumá funkčnost zbraní a střeliva a pohyb střelové splodiny. Nezabývá se tedy dalšími otázkami, které řeší vojenská balistika, tím je míněno přesnost zásahu, spolehlivost zbraní, hmotnost zbraní a jejich mobilnost a další, ani otázkami lékařské, případně biomechanické balistiky (mechanizmy poranění a usmrcení osob, působení střely na živý lidský organizmus), tolik citace. Soud k této námitce nepřihlédl, znalecký posudek nechal vypracovat a následně z něj vycházel při posuzování viny obžalovaného a označil je spolu s tím druhým posudkem

za klíčový důkaz. Znalec pokud jde o to, zda odolá tomu pokušení odpovídat na všechny otázky položené soudem, zklamal a nedolal a odpovídal na všechny tyto otázky. Odpovídal i na otázky, na které mu odpovídat nepřislušelo a vypořádal se s těmi otázkami způsobem, ze kterého je na první pohled při četbě znaleckého posudku zřejmé, že byl od počátku veden snahou vzít za věrohodnou verzi poškozeného a k té předkládat své jakési odborné vyjádření. Posudek ale vůbec není odborným vyjádřením, alespoň do valné míry ne, je plný domněnek a vývodů, které s odborným vyjádřením nemají nic společného. Kromě toho se i tento znalec pouští do řešení otázek, které mu naprosto nepřisluší a teď nemyslím řešení právních otázek, ale řešení odborných otázek, když i on si dovolí činit závěry o tom, z jaké vzdálenosti bylo vystřeleno. V této souvislosti poukazuji na články, které jsem předložil a z nichž vyplývá, jakým způsobem má policie na místě postupovat, pokud dojde ke střelbě a pokud se má zjišťovat vzdálenost té zbraně od nějakého objektu v okamžiku výstřelu. Ty postupy jsou velice exaktně dány a např. mezi ně patří i zajištění stop. Tuto základní povinnost policie absolutně nesplnila, když např. dokázala ztratit i bundu, kterou měl, velice pravděpodobně, protože ani to nebylo prokázáno, na sobě poškozený a na které mohly být zjištěny povýstřelové splodiny. Veškerá literatura se shoduje na tom, že moderní střelivo, je-li na člověka vystřeleno z blízké vzdálenosti přes oblečení, nezpůsobí žádné stopy na samotné pokožce. Jak znalec Jiříček, tak potom následně i znalec Pravec dělají ale rozsáhlé závěry z toho, že v Nemocnici v Teplicích lékaři do lékařské zprávy nezaznamenali žádné stopy na kůži v okolí toho střelu. Jestliže znalci z toho dělají rozsáhlé závěry a odmítají připustit, že tam žádné takové stopy být nemusely, tak se prostě dopouštějí závažného pochybení a vyvozují a staví svůj posudek na zcela špatných závěrech. Pak následovala ta anabáze, kterou jsem již popisoval, že byl vypracován znalecký posudek prof. Berana, ten nebyl připuštěn, namísto toho si soud tzv. vypomohl znaleckým posudkem z oboru sebeobranu. A tady musím říci, že znalecký posudek z oboru sebeobranu pana Dr. Náchodského je dílo, které jsem, ne v příliš sice dlouhé, ale přece jen již v docela bohaté své praxi ještě neviděl. To, co je v tomto znaleckém posudku, který jak nesprávně uvedla členka senátu má ne dvacet, ale sedmáct stran, to přesahuje veškeré meze. Kromě toho, že soud ne nadarmo chce, aby v posudku a také je to uvedeno v předpisech o tom, jak má posudek vypadat, že chce, aby v závěru a v odpovědích na otázky, bylo shrnuto vše důležité z toho posudku tak, aby se každý orgán činný v trestním řízení i obhajoba a účastník, obžalovaný mohli seznámit s tím, na co znalec přišel, tak znalec v této části závěru uvádí, že jeho znalecké posouzení je v podstatě vše, co je uvedeno v části analýza a nález. Analýza a nález začíná v posudku na straně 3, čili znalecké posouzení máme od strany 3 až do strany 17 a není to obhajoba, kdo může za to, že ten znalecký posudek je díky tomu tak rozsáhlý. Znalecký posudek je neuvěřitelný, protože znaleckého je na něm asi tak jedna dvacetina a zbytek jsou vývody, domněnky, zdůrazňování, zpochybňování, podporování verze poškozeného bez jakéhokoliv nějakého materiálního základu a svědčí o naprosté neprofesionalitě znalce, a to říkám s plným vědomím i toho, že jak znalec sám uvedl, je znalcem od roku 1984 a podle svých vlastních slov dělal stovky posudků na policisty. Již jen to, že znalec cituje rozsáhlé pasáže z ostatních částí spisu, cituje rozsáhlé části výpovědí mnoha osob, cituje je tím způsobem, že místo toho, aby tyto pasáže obyčejně přepsal nebo překopíroval, dopouští se tam nejrůznějších podtrhování, zatučňování, vkládání závorek s vykřičníky a otazníky a následně u hlavního líčení ani není pořádně schopen vysvětlit, k čemu to vlastně má sloužit. Kromě toho, že tedy uvedl, že to sloužilo k jeho vlastní orientaci. Proč ale k vlastní orientaci cítil zapotřebné zdůrazňovat i do přímého znaleckého posouzení, které budou číst všichni ostatní v tom trestním řízení, to vysvětlit nedokázal. Z toho, jakým způsobem přistupoval znalec, je ilustrativně možné demonstrovat např. na části jeho znaleckého posouzení na str. 4. On tady uvádí: „Další poznámka: Lze považovat za standardní, obvyklé či běžné, aby se obecně člověk ozbrojoval proti lidem, které

nezná? Jedná se u něj o návyk chodit stále ozbrojen? V případě, že ano, pak chodí H. [REDAKCE] pravidelně střílet, aby se udržoval ve střelecké kondici především zbraň bezpečně a perfektně ovládat a přesně cílit? V souvislosti s tím je Václav H. [REDAKCE] dokonale obeznámen s podmínkami pro použití palné zbraně proti osobě, zvířeti apod.?" Na konci každé této věty je otazník, to jsou všechno řečnické otázky, na které posudek nedává absolutně žádné odpovědi, nicméně z nich jasně vyplývá, jaký postoj měl znalec k osobě obžalovaného a vyplývá z toho, že místo toho, aby se znalec zabýval výlučně odbornými otázkami týkajícími se sebeobranu, hodnotil to, jakým způsobem obžalovaný snad má právo nebo nemá právo nosit zbraň. Velice zajímavé tak samozřejmě bylo, protože to není všechno a já to tady také nechci číst, sedmáct stránek, to by nás nudilo všechny, i když ono to není nudné čtení, ono je to velice zábavné, ale tragikomicky. Velice zábavné pak ale je když je znalec vyslýchán v průběhu hlavního líčení a nedokáže ani odpovědět na tyto základní otázky, které si klade. Nedokáže odpovědět na to jestli udělal něco pro to, aby zjistil jestli H. [REDAKCE] mohl nebo nemohl nosit zbraň. Jestli chodí nebo nechodí cvičit, pouze všechno co se týká osoby H. [REDAKCE] zpochybní. Tento znalecký posudek neobsahuje téměř nic na co by si soud neuměl odpovědět sám. Přesto se stane něco, čemu obhajoba v průběhu hlavního líčení u Okresního soudu v Teplicích prostě na místě nedokáže uvěřit, výslech tohoto znalce začne ze strany soudu tím, abych to řekl úplně přesně, protože to jsou vážné věci, že předseda senátu se tohoto znalce zeptá – „mám tomu rozumět tak, že obžalovaný nejednal v nutné obraně?" To je prostě okamžik, při kterém zůstává opravdu rozum stát, protože jestliže všichni co mají právní vzdělání a dokonce i znalec, který ho třeba nemá, i když v tomto případě se jedná o doktora práv, víme, co je nutná obrana, jaký charakter má tato otázka, že znalec není oprávněn na takové otázky vůbec odpovídat, že mu to nepřísluší a první co udělá předseda senátu, který rozhoduje o vině a trestu, že se znalce zeptá na to, jestli se tam jednalo nebo nejednalo o nutnou obranu. To skutečně vyvolává pochybnosti o schopnosti soudu vůbec posoudit, co je jeho úkolem v trestním řízení. Prostě znalecký posudek je naprosto nezpůsobilý k čemukoliv, ale není možné k tomuto závěru dojít, aniž by si ho člověk přečetl a aniž by se seznámil s tím, jak znalec potom v průběhu hlavního líčení odpovídal na všechny položené otázky. Na otázky by totiž mimo jiné odpovídal tak, že na jednoduché otázky odpovídal vždy něco jiného a obhajoba byla opakovaně poučována o tom, aby nekladla duplicitní otázky tak dlouho, až musela soudu vysvětlit, že duplicitní otázkou není to, že pokládá stejnou otázku několikrát, ale pouze to, že ji pokládá několikrát poté, co se dostane na alespoň jednu z těch otázek k odpovědi. To se však ve valné většině případů vůbec nestalo. Drobnost k posudku z oboru psychiatrie. Znalkyně z oboru psychiatrie v podstatě ve svých závěrech uvádí standardní odpovědi čili, že obžalovaný není nebezpečný, prognóza je normální, byl při vědomí, byl si vědom svých následků toho, co činí, ale přesto ještě na poslední stránce před odpověďmi na samotné otázky znalkyně, ačkoliv v závěrech nepřišla na nic, co by bylo z hlediska obžalovaného nebezpečné, si dovolí závěr: „Znalkyně ze svého pohledu lékaře a psychiatra považuje zbrojního průkazu a zbraně u obžalovaného do budoucna, vzhledem k jeho osobnostní struktuře a činu, kterého se dopustil, za naprosto nevhodné, a to i v případě, pokud by nebyl uznán vinným a odsouzen. Já prostě nerozumím tomu, že znalci se pouští do takovýchto poznámek, když ze znaleckého posudku vyplývá zcela jednoznačně, že tam nebylo zjištěno nic závadného, ale přesto si znalkyně dovolí do posudku napsat, že podle jejího názoru by obžalovaný neměl držet zbraň. Kdo by proboha měl jiný držet zbraň. Ze všech těchto důvodů jsem se domníval už u hlavního líčení, domnívám se to stále, že tady jsme se záměrem předsedy senátu Okresního soudu v Teplicích vůbec nehnuli z pozice toho, abychom se prostě smířili s tím, že k tomu incidentu došlo tak, jak to popisuje obžalovaný a svědek, který byl na místě a viděl to jako jediný na vlastní oči a abychom tuto situaci potom hodnotili, respektive, aby ji soud hodnotil, protože soudu přísluší hodnotit, zda se jedná nebo nejedná o

nutnou obranu a aby tedy bylo obžalovanému dopřáno rozhodnutí a posouzení soudem toho, zda to, že vytáhl na toho útočníka, poškozeného zbraň v té situaci, v jaké se nacházel, zda to bylo dostatečně oprávněné nebo nebylo a zda tedy šlo nebo nešlo o nutnou obranu. K tomu ale se soud, alespoň soud prvního stupně vůbec nechtěl odhodlat a veškeré dokazování vedl tím způsobem, aby mohl uznat vinu obžalovaného na základě tvrzení nebo zjištění, že se vše událo podle verze poškozeného. K té samotné verzi poškozeného, já se musím vrátit trochu ke svědeckým výpovědím, vypovědělo v té věci cca osm, devět, nevím přesně kolik těch svědků, ale byli to všichni lidé, kteří znají osobu obžalovaného. Byli mezi nimi i policisté, byli mezi nimi lidé, kteří drží zbrojní pas a tedy musí být nějakou zárukou toho, že se jedná o nezávadové osoby. Všichni tito lidé se shodli na tom, že osoba obžalovaného je charakterní, klidná, že je to sice osoba, která drží zbrojní průkaz a nosí u sebe stále zbraň, ale nikdy se tou zbraní sama nechlubí, nikde ji nevytahuje, nikdy je na nikoho nezamířila, nikdy ji proti nikomu nepoužila a používá ji pouze na střelnici při cvičení. Dokonce se shodli i ti, co byli posádkou toho vozu, který je vyvezl na to nešťastné místo na Nové město, čili U [redacted] a její přítelkyně a ten další člověk, se shodli na tom, že ano, ve Mstišově, v oboře si všimli, že H [redacted] má zbraň, ale nevšimli si jí, proto, že on by ji někde vytahoval, ale protože jí prostě měl u sebe a oni ji zahlédli, takže jim pouze vysvětlil, že ji u sebe nosí. Všichni tito lidé se shodli na tom, že osoba obžalovaného je prostě klidná a nevyvolává žádné konflikty. A u takovéto osoby potom se chce, aby se uvěřilo verzi, podle které obžalovaný se postaví nebo respektive si poklekne do polohy, do vzdálenosti metru a půl před poškozeného jako nějaký kovboj, vytáhne zbraň, zamíří na něj a dokonce se nespokojí jenom s tímto divadýlkem, ale ještě na něj třikrát vystřelí. To je prostě samo o sobě tak velice nepravděpodobné, že se skutečně zdravý rozum tomu zdráhá uvěřit. Takže opakuji, domnívám se osobně, že Okresní soud v Teplicích zhodnotil důkazy naprosto chybně, postupoval v mnoha případech naprosto vadně, a to už jenom tím, že si dovolil poznámky, které si naprosto měl odpustit, tím, že vedl dokazování způsobem, které bylo jednoznačně vedeno v neprospěch obžalovaného, tím, že zamítl pro obhajobu klíčový důkaz, tím, že celou svoji úvahu o vině postavil na dvou znaleckých posudcích, z nichž oba dva jsou velice spektakulární a jeden z nich je dokonce, bych řekl až skandální a tím upřel právo obžalovanému na to, aby byl jeho skutek posouzen tak, jak být posouzen má. Čili, aby bylo posouzeno jestli zbraň v té situaci, v jaké se nacházel, čili na zemi a pod poškozeným, který do něj bil, jestli jí byl oprávněn použit v rámci nutné obrany nebo nebyl. Necht' potom soud samozřejmě po úvaze o vině tímto způsobem rozhodne, zda tedy vinen je a nebo není a necht' potom je obžalovanému uložen trest podle výsledku této úvahy. Ale způsobem, který to učinil okresní soud, je to skutečně z hlediska obhajoby strašně špatné. Takže stále trváme na tom, aby rozsudek Okresního soudu v Teplicích byl zrušen a věc byla vrácena Okresnímu soudu v Teplicích, protože se domníváme, že není možné, aby zde krajský soud dovedl své úvahy o vině obžalovaného do stádia, že lze uvěřit jeho verzi o průběhu toho incidentu a aby krajský soud samotný v podstatě jako prvostupňový orgán potom vedl úvahy o tom, zda se jednalo nebo nejednalo o nutnou obranu.

Státní zástupkyně uvádí: Nelze než částečně přisvědčit odůvodněnosti podání odvolání obhajoby, a to v tom směru, že okresní soud nepřipustil jako důkaz znalecký posudek opatřený obhajobou, znalecký posudek vypracovaný znalcem z oboru soudního lékařství Dr. Beranem, a to zcela zjevně v rozporu s ustanovením § 110a tr. ř. Je nepochybné, že znalecký posudek měl náležitosti, které jsou vyžadovány tímto ustanovením, a proto jako důkaz měl být připuštěn a proveden. Tuto věc napravil odvolací soud a znalecký posudek byl přečten v rámci odvolacího řízení za souhlasu stran. Pokud se týká dalších námitek obhajoby, domnívám se, že nejsou důvodné, okresní soud provedl řadu důkazů, a to i nad rámec důkazů

opatřených v rámci přípravného řízení a tyto důkazy hodnotil pak způsobem, který předjímá trestní řád. Je nutné zdůraznit, že byly provedeny jak výsledky svědků, tak i nad rámec znalecké posudky, byť možno říci, že znalci se, řekněme, neudrželi a činili závěry, ke kterým nejsou příslušní. Z odůvodnění rozsudku však není zřejmé, že by soud těmto názorům nějakým způsobem přihlížel a je akceptoval. To, že znalci se vyjadřují i k věcem právním a nebo k věcem, ke kterým nejsou kompetentní, je buď otázka jednak stran nejenom tedy obhajoby, ale i dejme tomu obžaloby znalce přimět a nebo snaha znalce vyhovět dotazům, které by měl v rámci své odbornosti odmítnout. Pokud se týká znaleckého posudku, který vypracoval Dr. Jiříček, tady je nutno přisvědčit obhajobě, že tomuto znalci se nepřísluší vyjadřovat k otázce mechanismu vzniku zranění a tato věc byla napravena a vyplývá ze znaleckého posudku znalce Dr. Berana. V komplexu těchto důkazů a z jejich hodnocení tak, jak už učinil nalézací soud je zřejmé, že skutek se stal tak, jak je popsán ve výroku rozsudku a že tedy byly zjištěny všechny důležité okolnosti, které jsou rozhodné pro odsuzující výrok soudu tak, jak jej učinil Okresní soud v Teplicích. Pokud se týká přesné vzdálenosti, vzdálenosti střelby a pokud se týká i otázky mechanismu vzniku zranění, tady je nutné zdůraznit a upozornit, že hranice mezi trestným činem ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 a dejme tomu pokusu vraždy podle starého zákona § 219 odst. 1, je velmi úzká, velmi tenká a právě tato okolnosti a další okolnosti, za kterých ke skutku došlo, má vliv na právní kvalifikaci. V této souvislosti je nutno zdůraznit, že i okresní soud přiléhavě právní kvalifikaci užil správně, tedy když jednání obžalovaného posoudil jako trestný čin ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání trestné činnosti, neboť tato právní kvalifikace obžalovanému prospívá, než tedy kvalifikace nového trestního zákoníku, za které bylo jednání projednáno a rozhodnuto. Ani ohledně otázky trestu soud se domnívám nepochybil, když své rozhodnutí zdůvodnil. Na stranu polehčující uvedl pouze jednu okolnost, s kterou lze souhlasit, tedy bezúhonnost obžalovaného, avšak nebezpečnost jeho jednání potom výrazně tuto jedinou polehčující okolnost zpřevážilo a domnívám se, že i takto přísné potrestání je na místě. Další výroky soudu prvního stupně rovněž nejsou závadné, neodporují zákonu. Proto navrhuji, aby odvolání obžalovaného bylo zamítnuto jako nedůvodné podle § 256 tr. ř.

Obžalovaný v posledním slově uvádí: Rád bych řekl, že opravdu jsem vypovídal pravdu tak, jak se to stalo, že rozumím tomu, že by mohlo být posuzováno jestli se jednalo o nutnou obranu a nebo o vybočení z nutné obrany, ale v žádném případě jsem neudělal ten skutek, za který jsem byl teď odsouzený. Já jsem nebyl útočníkem.

V 9.52 hod. veřejné zasedání přerušeno za účelem porady senátu s tím, že vyhlášení rozhodnutí bude dnešního dne ve 14.00 hod.

Ve 14.00 hod. pokračováno v přerušném veřejném zasedání.

Vyhlášeno

u s n e s e n í

návrh na doplnění dokazování provedením rekonstrukce na místě činu se **z a m í t á**.

Po závěrečné poradě vyhlásila předsedkyně senátu

u s n e s e n í

Podle § 256 tr. ř. se odvolání z a m í t á.

příčemž uvedla podstatné důvody spolu s poučením o opravných prostředcích, včetně poučení o dovolání.

Veřejné zasedání bylo ukončeno ve 14.26 hod.

Protokolující úřednice:

Předsedkyně senátu:

Protokol o veřejném zasedání byl vypracován dne 24. 6. 2011 ze zvukového záznamu, který je zachycen na CD disku a CD disk je součástí spisu.

Protokol byl vypracován protokolující úřednicí Irenou Balázovou.